

פרשת ויגש

בראשית מד 18 - מז 27

מז¹⁸ אז נגש אליו יהודה ואמר: "בבקשה, אדוני, ירשה לעבדך לדבר באזני אדוני, ואל תכעס על עבדך, כי כמוך כפרעה. ¹⁹ אדוני שאל את עבדיו, 'האם יש לכם אב או אח?' ²⁰ ענינו לאדוני, 'יש לנו אב זקן ואח קטן, בן זקונים. אחיו מת והוא היחיד שנשאר לאמו, ואביו אוהב אותו מאוד.' ²¹ אז אמרת לעבדך, 'הורידו אותו אלי ואראה אותו בעיני.' ²² ואמרנו אל אדוני, 'הנער לא יוכל לעזב את אביו. אם יעזב את אביו, אביו ימות.' ²³ אך אמרת אל עבדך, 'אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם, לא תוסיפו לראות את פני.' ²⁴ וכאשר עלינו אל עבדך, אבי, וספרנו לו את דברי אדוני, ²⁵ אמר אבינו, 'שובו וקנו לנו מעט אכל.' ²⁶ אך אמרנו לו, 'לא נוכל לרדת שוב. נרד רק אם אחינו הקטן יהיה אתנו. לא נוכל לראות את פני האיש, אם אחינו הקטן איננו אתנו.' ²⁷ אז אמר לנו עבדך, אבי, 'אתם יודעים שאשתי ילדה לי שנים. ²⁸ אחד מהם הלך ממני, ואמרת לעצמי, 'הוא בודאי נטרף, ועד עכשו לא ראיתי אותו.' ²⁹ אם תקחו גם את השני מעל פני, ויקרה לו אסון, אתם תורידו את זקנתי ברע אל השאול.' ³⁰ וכעת, אם אבוא אל עבדך, אבי, והנער איננו אתנו, מכיון שנפש האב קשורה בנפש הנער, ³¹ כאשר יראה שהנער איננו, ימות. עבדך יורידו את זקנת עבדך בכאב ושכול לשאול. ³² כי עבדך ערב לנפש הנער אצל אבי ואמר: 'אם לא אביא אותו אליה, אהיה אשם לפני אבי כל חיי.' ³³ ועתה, הרשה בבקשה לעבדך להשאר במקום הנער כעבד לאדוני, ואלו הנער יעלה עם אחיו. ³⁴ כי איך אעלה אל אבי אם הנער איננו אתי? לא אוכל לראות את הרעה שתבוא על אבי."

מה¹ יוסף לא יכול להתאפק עוד מול כל האנשים שעמדו לידו וקרא: "הוציאו את כל האנשים מכאן." כך לא היה איש אתו, כאשר התודע יוסף לאחיו. ² הוא

בְּכַהּ בְּקוֹל רָם. הַמְצָרִים שָׁמְעוּ אֶת בְּכִיוֹ, וְכֵן גַּם אַנְשֵׁי בֵּית פְּרָעָה.
3 אָמַר יוֹסֵף אֶל אָחָיו: "אֲנִי יוֹסֵף, הָאִם אָבִי עוֹד חִי?" הָאָחִים לֹא יָכְלוּ לַעֲנוֹת לוֹ, כִּי נִבְהָלוּ מִפָּנָיו. 4 אָמַר יוֹסֵף לְאָחָיו: "גִּשׁוּ בְּבִקְשָׁה אֵלַי, וְהֵם נִגְשׁוּ. אִזּוֹ אָמַר: "אֲנִי יוֹסֵף אֲחֵיכֶם, אֲשֶׁר מְכַרְתֶּם אוֹתִי לְמִצְרַיִם. 5 וְכַעַתָּה, אֵל תִּתְעַצְבוּ וְאֵל תִּכְעֶסוּ עַל עֲצַמְכֶם עַל כֵּן שֶׁמְכַרְתֶּם אוֹתִי לְכָאן, כִּדְי לְהַצִּיל חַיִּים שְׁלַח אוֹתִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם. 6 הֲרֵי כְּבֹר שְׁנַתִּים יֵשׁ רָעַב בְּאֶרֶץ, וְצַפּוּיּוֹת חֲמֵשׁ שָׁנִים נוֹסְפוֹת לְלֹא חֲרִישׁ וְקִצִּיר. 7 אֱלֹהִים שְׁלַח אוֹתִי לְפָנֵיכֶם כִּדְי לְהַבְטִיחַ לָכֶם שְׂאֵרִית בְּאֶרֶץ, וְלְהַצִּיל אֶת חַיֵּיכֶם בִּישׁוּעָה גְדוֹלָה. 8 לֹא אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אוֹתִי לְכָאן אֶלָּא הָאֱלֹהִים. הוּא אֲשֶׁר שָׁם אוֹתִי כְּאֵב לְפְרָעָה, לְאֲדוֹן עַל כָּל בַּיִתוֹ, וּלְמוֹשֵׁל בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם. 9 מִהָרָו וְעָלוּ אֶל אָבִי וְהִגִּידוּ לוֹ, 'כֹּה אָמַר בְּנֵה יוֹסֵף, אֱלֹהִים שָׁם אוֹתִי לְאֲדוֹן עַל כָּל מִצְרַיִם. יָד אֵלַי, אֵל תִּתְעַכֵּב. 10 אַתָּה תֵּשֵׁב בְּאֶרֶץ גֶּשֶׁן וְתִהְיֶה קְרוֹב אֵלַי, אַתָּה וּבְנֵיךָ וּבְנֵי בְנֵיךָ, וְצֹאנֶיךָ וּבְקָרֶיךָ, וְכָל אֲשֶׁר לָךְ. 11 אֲנִי אֲכַלְכֵּל אוֹתְךָ שָׁם, כִּי יִהְיֶה עוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים שֶׁל רָעַב. כִּדְי שְׁלֹא תִהְפְּכוּ לַעֲנִיִּים, אַתָּה וּבְנֵי בֵּיתְךָ וְכָל מִי שֶׁשִׁיךְ לָךְ.' 12 וְהִנֵּה, עֵינֵיכֶם רוֹאוֹת, וְרוֹאוֹת גַּם עֵינֵי אָחִי בְּנִימִין: זֶהוּ כִּי הִמְדַּבֵּר אֵלֵיכֶם. 13 סָפְרוּ לְאָבִי עַל כָּל הַכְּבוֹד שֶׁנִּחְלַתִּי בְּמִצְרַיִם, וְאֵת כָּל מֵה שֶׁרָאִיתֶם, וּמִהָרָו וְהוֹרִידוּ אֶת אָבִי לְכָאן."

14 אִזּוֹ נָפַל יוֹסֵף עַל צַוָּאָרוֹ שֶׁל בְּנִימִין וּבִכְהָ, וּבְנִימִין בָּכָה עַל צַוָּאָרוֹ. 15 הוּא נִשְׁק

אֶת כָּל אָחָיו וּבָכָה עֲלֵיהֶם. אַחֲרַי כֵּן אָחָיו דִּבְרוּ אִתּוֹ.

16 דִּבֶּר הַשְּׂמוּעָה הַגִּיעַ לְבֵית פְּרָעָה: "אָחָיו שֶׁל יוֹסֵף בָּאוּ." טוֹב הָיָה הַדָּבָר בְּעֵינֵי

פְּרָעָה וּבְעֵינֵי עַבְדָּיו. 17 אִזּוֹ אָמַר פְּרָעָה אֶל יוֹסֵף: "אָמַר לְאָחִיךָ, 'עֲשׂוּ כֵּן: הַעֲמִיסוּ

אֶת הַבְּהֵמוֹת שֶׁלְכֶם וְשׁוּבוּ לְאֶרֶץ כְּנָעַן. 18 קָחוּ אֶת אַבְיֵכֶם וְאֵת בְּנֵי בֵּיתְכֶם וּבֹאוּ

אֵלַי, אֲנִי אֶתֵּן לָכֶם אֶת כָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְתֹאכְלוּ מִמֵּיטֵב תְּבוּאֹת

הָאֶרֶץ.' 19 אַתָּה מְצֹוֶה לְהִגִּיד לָהֶם, 'זֹאת עֲשׂוּ: קָחוּ לָכֶם עֲגָלוֹת מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,

לְיִלְדֵיכֶם הַקְטָנִים וּלְנִשְׁוֹתֵיכֶם, הִסִּיעוּ אֶת אַבְיֵכֶם וּבֹאוּ. 20 וְאֵל תִּדְאָגוּ עַל

רְכוּשְׁכֶם, כִּי הַטּוֹב בְּיוֹתֵר שֶׁבְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם שֶׁלְכֶם הוּא."

21 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּדְּבָרוֹ. יוֹסֵף נָתַן לָהֶם עֲגָלוֹת כְּפִי שֶׁצֹּוֶה פְּרָעָה, וְגַם נָתַן

לָהֶם צִידָה לְדֶרֶךְ. ²² לְכֻלָּם, לְכֹל אִישׁ, נָתַן חֲלִיפֹת בְּגָדִים, אֶךְ לְבְנֵימִין נָתַן שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת פְּסוֹת כֶּסֶף וְחֲמֵשׁ חֲלִיפֹת בְּגָדִים. ²³ לְאָבִיו הוּא שָׁלַח כֶּךָ: עֲשֶׂרָה חֲמוּרִים נוֹשְׂאִים מְטוֹב מִצְרַיִם, וְעֶשֶׂר אֶתוֹנוֹת נוֹשְׂאוֹת תְּבוּאָה, וְלֶחֶם וּמְזוֹן עֲבוּר אָבִיו לְדֶרֶךְ. ²⁴ אַז שָׁלַח אֶת אַחִיו, וְכַאֲשֶׁר הִלְכוּ אָמַר לָהֶם: "אֵל תְּרִיבוּ בְּדֶרֶךְ."

²⁵ עָלוּ הָאֲחִים מִמִּצְרַיִם וְהִגִּיעוּ לְאֶרֶץ כְּנָעַן, אֶל יַעֲקֹב אָבִיהֶם. ²⁶ אָמְרוּ לוֹ: "יֹסֵף עֲדִין חַי, וְהוּא מוֹשֵׁל עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם." לְבוֹ קָהָה כִּי לֹא הָאֵמִין לָהֶם. ²⁷ אֶךְ כַּאֲשֶׁר סָפְרוּ לוֹ אֶת כָּל הַדְּבָרִים שִׁיֹּסֵף אָמַר לָהֶם, וְכַאֲשֶׁר רָאָה אֶת הָעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח יוֹסֵף כְּדִי לְהַסִּיעַ אוֹתוֹ, שָׁבָה רוּחוֹ שֶׁל יַעֲקֹב אָבִיהֶם. ²⁸ אַז אָמַר יִשְׂרָאֵל: "דִּי בִכְךָ! יוֹסֵף בְּנִי עֲדִין חַי. אֵלֶיךָ וְאֶרְאֶה אוֹתוֹ בְּטָרִם אָמוֹת."

¹ ¹⁰ נָסַע יִשְׂרָאֵל יַחַד עִם כָּל אֲשֶׁר לוֹ, וּבָא אֶל בְּאֵר שֶׁבַע. שָׁם זָבַח זְבָחִים לְאֱלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק. ² אֱלֹהִים דִּבֶּר אֶל יִשְׂרָאֵל בְּחֲזִיוֹנוֹת הַלַּיְלָה וְאָמַר: "יַעֲקֹב, יַעֲקֹב." עָנָה יַעֲקֹב: "הֲנִנִּי." ³ אָמַר לוֹ: "אֲנִי הֵאֱל, אֱלֹהֵי אָבִיךָ. אֵל תִּפְחַד לְרַדֹּת לְמִצְרַיִם, כִּי אֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ שָׁם לְעַם גָּדוֹל. ⁴ אֲנִי אֶרְדֵּ אֶתְךָ לְמִצְרַיִם, וְאֶף אֶעֱלֶה אוֹתְךָ מִשָּׁם, וְיֹסֵף יַעֲצֵם אֶת עֵינֶיךָ."

⁵ אַז קָם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִסִּיעוּ אֶת אָבִיהֶם וְאֶת יְלָדֵיהֶם הַקְּטָנִים וְאֶת נְשׁוֹתֵיהֶם בְּעֲגָלוֹת אֲשֶׁר שָׁלַח פְּרַעֲה לְהַסִּיעַ אוֹתוֹ. ⁶ הֵם לָקְחוּ אֶת הַמִּקְנֶה שֶׁלָּהֶם וְאֶת הָרֶכָוֶשׁ אֲשֶׁר צָבְרוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וּבָאוּ לְמִצְרַיִם, יַעֲקֹב וְכָל צְאֲצְאָיו אִתּוֹ. ⁷ יַעֲקֹב הֵבִיא אִתּוֹ לְמִצְרַיִם אֶת בְּנָיו וּבְנֵי בְנָיו, אֶת בְּנוֹתָיו וּבְנוֹת בְּנָיו, וְאֶת כָּל צְאֲצְאָיו.

⁸ וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שָׁבְאוּ לְמִצְרַיִם, יַעֲקֹב וּבְנָיו. בְּכוֹרוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, רְאוּבֵן. ⁹ בְּנֵי רְאוּבֵן: חֲנוּךְ, פְּלוּא, חֲצֹרֵן וְכֶרְמִי. ¹⁰ בְּנֵי שִׁמְעוֹן: יְמוּאֵל, יִמִּין, אֶהֱד, יִכִּין, צַחֵר וְשָׂאוּל בֶּן הַכְּנַעֲנִית. ¹¹ בְּנֵי לֵוִי: גֵּרְשׁוֹן, קָהָת וּמְרָרִי. ¹² בְּנֵי יְהוּדָה: עֵר, אוֹנָן, שֵׁלָה, פֶּרֶץ וְזָרַח. עֵר וְאוֹנָן מֵתוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן. בְּנֵי פֶרֶץ הָיוּ חֲצֹרֵן וְחִמּוּל. ¹³ בְּנֵי יִשְׂשָׁכָר: תּוֹלַע, פֹּהֵה, יוֹב וְשִׁמְרֹן. ¹⁴ בְּנֵי זְבוּלוּן: סֶרֶד, אֵלוֹן וַיְחִלְאֵל. ¹⁵ אֱלֹהֵי בְנֵי יֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפֶדֶן אֲרָם, וְגַם דִּינָה בְּתוֹ. סֶךְ כָּל הַנְּפֹשׁוֹת שֶׁל בְּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלוֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ.

¹⁶ בְּנֵי גָד: צְפִיוֹן, חֲגִי, שׁוּנִי, אֶצְבֵּן, עָרִי, אַרְוֹדִי וְאַרְאֵלִי. ¹⁷ בְּנֵי אֲשֶׁר: יַמְנָה, יִשׁוּהָ, יִשׁוּי, בְּרִיעָה וְשֶׁרַח אַחֹתָם, בְּנֵי בְרִיעָה חֶבֶר וּמִלְכֵי־אֵל. ¹⁸ אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי זְלֶפְחָה אֲשֶׁר לָבֶן נָתַן לְלֵאָה בְּתוֹ, וְאוֹתָם יִלְדָה לְיַעֲקֹב, שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נַפְשׁוֹת.

¹⁹ בְּנֵי רַחֵל אִשְׁתֵּי יַעֲקֹב: יוֹסֵף וּבְנֵי־מִיֶּן. ²⁰ לְיוֹסֵף נוֹלְדוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מְנַשֶּׁה וְאַפְרַיִם, מֵאֲסֻנַת בֵּת פּוֹטִי פְרַע, כֹּהֵן אוֹן. ²¹ בְּנֵי בְנֵי־מִיֶּן: בְּלַע, בְּכָר, אֲשֶׁבֶל, גְּרָא, נַעֲמָן, אַחִי, רֹאשׁ, מְפִים, חֲפִים וְאַרְדֹּ. ²² אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי רַחֵל אֲשֶׁר נוֹלְדוּ לְיַעֲקֹב, סָךְ הַכֹּל אַרְבַּע עֶשְׂרֵה נַפְשׁוֹת.

²³ בְּנֵי דָן: חֲשִׁים. ²⁴ בְּנֵי נַפְתָּלִי: יַחְצֵאל, גּוֹנִי, יִצָּר וְשִׁלֵּם. ²⁵ אֵלֶּה הָיוּ בְּנֵי בְלֵהָה אֲשֶׁר לָבֶן נָתַן לְרַחֵל בְּתוֹ, וְאוֹתָם יִלְדָה לְיַעֲקֹב, סָךְ הַכֹּל שֶׁבַע נַפְשׁוֹת. ²⁶ סָךְ כָּל הַנַּפְשׁוֹת שֶׁבָאוּ עִם יַעֲקֹב לְמִצְרַיִם, כָּל צֶאֱצָאִיו מִלְבַּד הַנָּשִׁים שֶׁל בְּנֵי יַעֲקֹב, שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ. ²⁷ בְּנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר נוֹלְדוּ לוֹ בְּמִצְרַיִם, שְׁתֵּי נַפְשׁוֹת. סָךְ כָּל הַנַּפְשׁוֹת שֶׁל מִשְׁפַּחַת יַעֲקֹב שֶׁבָאָה לְמִצְרַיִם הִיא שֶׁבַע־עֶשְׂרִים.

²⁸ שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת יְהוּדָה לְפָנָיו אֶל יוֹסֵף כְּדֵי שִׁדְרִיק אֹתוֹ לְגֶשֶׁן, וְהֵם הִגִּיעוּ לְאֶרֶץ גֶּשֶׁן. ²⁹ אַז הִכִּין יוֹסֵף אֶת מְרַכְבָּתוֹ וְעָלָה לְגֶשֶׁן לְפָגֵשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל אָבִיו. כְּשָׂרָאָה אֹתוֹ נָפַל עַל צַוָּאָרוֹ וּבָכָה זְמַן רַב. ³⁰ אָמַר יִשְׂרָאֵל לְיוֹסֵף: "הַפֶּעַם אָנִי מוֹכֵן לָמוֹת, אַחֲרֵי שֶׁרָאִיתִי אֶת פְּנִיָּה, כִּי אַתָּה עֵדִין חַי." ³¹ אָמַר יוֹסֵף לְאָחִיו וּלְבְנֵי בֵיתוֹ שֶׁל אָבִיו: "אֵעֵלָה לְסַפֵּר לְפְרַעָה וְאֶמַּר לוֹ: 'אַחִי וּבְנֵי בֵיתוֹ שֶׁל אָבִי, שֶׁהָיוּ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן, בָּאוּ אֵלַי. ³² הָאֲנָשִׁים שֶׁבָאוּ רוּעֵי צֹאן, כִּי אֲנִשִּׁי מִקְנֵה הֵם. הֵם הִבִּיאוּ אֶת כָּל הַצֹּאן וְהִבְקָר שֶׁלָּהֶם וְאֶת כָּל מֶה שֵׁישׁ לָהֶם.' ³³ כִּאֲשֶׁר יִקְרָא לָכֶם פְּרַעָה וְיִשְׂאֵל, 'מָה עֲסוֹקְכֶם?' ³⁴ אָמְרוּ לוֹ, 'עַבְדֵיךָ הָיוּ אֲנִשִּׁי מִקְנֵה, מִנְעוּרֵינוּ וְעַד עַכְשָׁיו, גַּם אֲנַחְנוּ וְגַם אֲבוֹתֵינוּ.' זֹאת כְּדֵי שֶׁתִּשְׁבּוּ בְּאֶרֶץ גֶּשֶׁן, כִּי רוּעֵי הַצֹּאן שְׁנוּאִים וּמְאוּסִים עַל הַמִּצְרַיִם."

¹ ^{מז} בָּא יוֹסֵף, סַפֵּר לְפְרַעָה וְאָמַר: "אַבִּי וְאָחִי, הַצֹּאן וְהַבְּקָר שֶׁלָּהֶם וְכֹל מֶה שֵׁישׁ לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן, וְהֵם נִמְצְאִים בְּאֶרֶץ גֶּשֶׁן." ² הוּא הִבִּיא אֹתוֹ חֲמִשָּׁה מִבֵּין אָחִיו וְהִצִּיג אוֹתָם לְפָנֵי פְרַעָה. ³ שָׂאֵל פְּרַעָה אֶת הָאֲחִים: "מָה עֲסוֹקְכֶם?". אָמְרוּ לְפְרַעָה: "עַבְדֵיךָ רוּעֵי צֹאן, גַּם אֲנַחְנוּ, גַּם אֲבוֹתֵינוּ." ⁴ עוֹד אָמְרוּ לְפְרַעָה: "בָּאנוּ

לגור בארץ כי אין מרעה לצאן של עבדיה, כי כבד הרעב בארץ כנען. וכעת, תן בבקשה לעבדיה לשבת בארץ גשן." ⁵ אמר פרעה ליוסף: "אביה ואחיה באו אליה. ⁶ ארץ מצרים הרי היא לפניך, הושב את אביך ואת אחיך במיטב הארץ, וישבו בארץ גשן. אם אתה מכיר ביניהם אנשי חיל, מנה אותם לאחראים על המקנה השיך לי." ⁷ אז הביא יוסף את יעקב אביו והעמיד אותו לפני פרעה, ויעקב ברח את פרעה. ⁸ שאל פרעה את יעקב: "בן כמה אתה?" ⁹ אמר לו יעקב: "השנים בהן חייתי כגר הן מאה ושלושים שנה. מעטות ורעות היו שנות חיי ולא הגיעו לשנות חייהם של אבותי בשנים שחיו הם כגרים." ¹⁰ ברח יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה.

¹¹ הושיב יוסף את אביו ואת אחיו ונתן להם אחזת קרקע בארץ מצרים, במיטב הארץ, בארץ רעמסס, כפי שצוה פרעה. ¹² יוסף כלכל את אביו ואת אחיו ואת כל בני ביתו של אביו עם מזון לפי מספר ילדיהם.

¹³ בכל הארץ לא היה אכל. הרעב היה כבד מאוד, וארץ מצרים וארץ כנען נחלשו בגלל הרעב. ¹⁴ אסף יוסף את כל הכסף שנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען, על ידי התבואה שהם היו קונים, והביא את כל הכסף לבית פרעה. ¹⁵ כאשר נגמר כל הכסף בארץ מצרים ובארץ כנען, באו כל תושבי מצרים אל יוסף ואמרו: "הבא לנו אכל. למה שנמות לנגד עיניך? כי נגמר לנו הכסף." ¹⁶ אמר להם יוסף: "הביאו את מקניכם, ואתן לכם מזון בתמורה למקנה שלכם, אם נגמר הכסף." ¹⁷ אז הם הביאו את מקניהם אל יוסף, והוא נתן להם מזון בתמורה לסוסים ולמקנה הצאן ולמקנה הבקר ולחמורים. באותה שנה הוא כלכל אותם במזון בתמורה לכל מקניהם.

¹⁸ כאשר הסתיימה השנה ההיא, הם באו אליו בשנה השנייה ואמרו לו: "לא נסתיר מאדוני שנגמר הכסף, ומקנה הבהמה הוא של אדוני, ולנו לא נשאר לפני אדוני דבר מלבד גופנו ואדמתנו. ¹⁹ למה נמות לעיניך, גם אנחנו וגם אדמתנו? קנה אותנו ואת אדמתנו תמורת המזון, ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה. תן לנו זרעים כדי שנחיה ולא נמות, והאדמה לא תהיה לשממה."

²⁰ אז קנה יוסף את כל אדמת מצרים עבור פרעה, כי המצרים מכרו איש את

שָׁדְהוּ כִּי הָרַעַב גָּבַר עֲלֵיהֶם, וְכִךְ הִיְתָה כָּל הָאָרֶץ לְפָרְעָה.²¹ אֶת הָעַם הָעֵבִיר יוֹסֵף לְעָרִים, מִקְצָה אֶחָד שָׁל גְּבוּל מִצְרַיִם וְעַד לְקִצָּה הַשָּׁנִי.²² רַק אֶת אֲדַמַּת הַכְּהֻנִּים לֹא קָנָה, כִּי פָרְעָה הִקְצִיב לַכְּהֻנִּים מִנַּת מִזֹּון קְבוּעָה. הֵם אָכְלוּ אֶת מִנַּת הַמִּזֹּון שֶׁנָּתַן לָהֶם פָּרְעָה, וְלָכֵן לֹא מָכְרוּ אֶת אֲדַמַּתָם.

²³ אַז אָמַר יוֹסֵף אֶל הָעַם: "רְאוּ, הַיּוֹם קָנִיתִי אֶתְכֶם וְאֶת אֲדַמַּתְכֶם לְפָרְעָה. הִנֵּה לָכֶם זֶרְעִים כְּדֵי שֶׁתִּזְרְעוּ אֶת הָאֲדָמָה.²⁴ כַּאֲשֶׁר תִּהְיֶה לָכֶם תְּבוּאָה עֲלֵיכֶם לָתֵת חֲמִישִׁית מִמֶּנָּה לְפָרְעָה, וְאַרְבַּע הַחֲמִישִׁוֹת יִהְיוּ שְׁלָכֶם כְּדֵי לְזַרַע אֶת הַשָּׂדוֹת וְלִמְזוֹן לָכֶם וּלְבִנֵי מִשְׁפְּחוֹתֵיכֶם וּלְיִלְדֵיכֶם הַקְטָנִים לֶאֱכֹל.²⁵ אָמְרוּ לוֹ: "הַצַּלְתָּ אֶת חַיֵּינוּ. הֲלוֹאִי שֶׁנִּמְצָא חֵן בְּעֵינֵי אֲדוֹנִי, וְנִהְיָ עֲבָדִים לְפָרְעָה."²⁶ זֶה הַחֵק שֶׁהִשִּׁית יוֹסֵף עַל אֲדַמַּת מִצְרַיִם עַד הַיּוֹם הַזֶּה: הַחֲמִישִׁית תִּהְיֶה לְפָרְעָה. רַק אֲדַמַּת הַכְּהֻנִּים לְבַדָּה לֹא הִיְתָה לְפָרְעָה.

²⁷ יִשְׂרָאֵל הִתְיָשַׁב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּאֲזוֹר גֶּשֶׁן. הֵם נֶאֱחָזוּ בְּאֶרֶץ, פָּרוּ וְהִתְרַבּוּ בָּהּ

מְאוֹד.